ROZSUDEK SOUDU (prvního senátu)

17. září 2008 *

Ve věci T-218/06,

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, se sídlem v Tel-Avivu (Izrael), zastoupená M. Kinkeldeyem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému G. Schneiderem, jako zmocněncem,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, se sídlem v Piding (Německo), zastoupená T. Raabem, advokátem,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 2. června 2006 (věc R 74/2006-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH a Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (první senát),

ve složení V. Tiili, předsedkyně, F. Dehousse a I. Wiszniewska-Białecka (zpravodajka), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Andová, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 16. srpna 2006,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 20. prosince 2006,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 18. prosince 2006,

po jednání konaném dne 12. února 2008,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Článek 59 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů, stanoví:

„Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí.“

2 Článek 78 nařízení č. 40/94 zní následovně:

„*Navrácení do původního stavu*

1. Přihlašovateli nebo majiteli ochranné známky Společenství nebo i každému jinému účastníku řízení před úřadem, který při prokazatelném zachování péče vyžadované

okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči úřadu lhůtu, budou na žádost jeho práva navrácena, pokud zmeškání lhůty mělo za následek přímo na základě ustanovení tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.

2. Žádost se podává písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání. V této lhůtě musí být učiněn zmeškaný úkon […]

3. Žádost musí být odůvodněna a musí v ní být uvedeny skutečnosti, o které se opírá. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za navrácení práv.

[…]“

3 Článek 78a nařízení č. 40/94 stanoví:

„*Pokračování v řízení*

1. Přihlašovateli nebo majiteli ochranné známky Společenství nebo jinému účastníkovi řízení před úřadem, který nedodržel lhůtu ve vztahu k úřadu, může být na žádost umožněno pokračovat v řízení za předpokladu, že v době podání žádosti byl zmeškaný úkon proveden. Žádost o pokračování v řízení je přípustná pouze tehdy, pokud je podána do dvou měsíců po uplynutí nedodržené lhůty. Žádost se nepovažuje za podanou, dokud není zaplacen poplatek za pokračování v řízení.

[…]“

4 Pravidlo 48 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), ve znění pozdějších předpisů, stanoví:

„1. Odvolání musí obsahovat:

[…]

c) údaj o napadeném rozhodnutí a o rozsahu, v jakém se žádá o změnu nebo zrušení rozhodnutí.

2. Odvolání se podává v jazyce řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí vydáno.“

5 Pravidlo 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95 stanoví:

„Nevyhovuje-li odvolání článkům 57, 58 a 59 nařízení [č. 40/94] a pravidlu 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2, zamítne je odvolací senát jako nepřípustné, pokud nejsou [všechny zjištěné] nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty stanovené v článku 59 nařízení [č. 40/94].“

6 Pravidlo 70 nařízení č. 2868/95 týkající se počítání lhůt stanoví:

„[…]

2. Počítání začíná dnem, který následuje po dni, kdy nastala rozhodná skutečnost, je-li touto skutečností úkon v řízení nebo uplynutí jiné lhůty. Je-li touto skutečností doručení, považuje se za rozhodnou skutečnost přijetí doručovaného dokumentu, není-li stanoveno jinak.

[…]

4. Je-li lhůta vyjádřena jako jeden měsíc nebo určitý počet měsíců, uplyne v příslušném následujícím měsíci dnem, který se číslem shoduje se dnem, kdy tato skutečnost nastala […]“

7 Pravidlo 96 nařízení č. 2868/95, zahrnuté do části obsahující obecná ustanovení týkajících se jazyků, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Aniž je dotčen čl. 115 odst. 4 a 7 nařízení [č. 40/94] a nestanoví-li tento předpis jinak, může v písemném řízení před úřadem každý účastník používat kterýkoli jazyk úřadu. Není-li zvolený jazyk jazykem řízení, předloží účastník překlad do tohoto jazyka do jednoho měsíce ode dne předložení původního dokumentu […]“

Skutečnosti předcházející sporu

8 Dne 1. srpna 2002 podala Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, která je žalobkyní v projednávané věci, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení č. 40/94.

9 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

10 Výrobky, pro které byl zápis ochranné známky požadován, spadají do tříd 5 a 10 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

– třída 5: „Farmaceutické výrobky, farmaceutické přípravky, tabletky pro farmaceutické účely, chemické přípravky pro farmaceutické účely, chemické přípravky pro lékařské účely, drogy pro léčebné účely“;

– třída 10: „Lékařská zařízení“.

11 Žalobkyně podala přihlášku ochranné známky Společenství v angličtině a jako druhý jazyk uvedla němčinu.

12 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 28/03 ze dne 31. března 2003.

13 Dne 27. června 2003 podala Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, která je vedlejší účastnicí tohoto řízení, proti zápisu přihlášené ochranné známky námitky na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

14 Námitky byly založeny na slovní ochranné známce EURIM-PHARM, která je předmětem zápisu Společenství č. 667 899 pro „léčiva" spadající do třídy 5 a německého zápisu č. 1 068 926 pro „léčiva pro zvířata a lidi" spadající rovněž do třídy 5, jakož i na německém obchodním jménu Eurim-Pharm užívaném v Německu k označování výroby a uvádění léčiv na trh, zejména velkoobchodu s léčivy.

15 Námitky byly podány v němčině. Tento jazyk se stal jazykem řízení na základě čl. 115 odst. 6 nařízení č. 40/94.

16 Rozhodnutím ze dne 14. listopadu 2005, doručeným účastníkům řízení faxem téhož dne, námitkové oddělení námitkám vyhovělo a přihlášku zamítlo.

17 Dne 6. ledna 2006 podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí odvolání. Za tímto účelem použila formulář pro odvolání v angličtině poskytnutý OHIM, do kterého do kolonky 31, nazvané „Rozsah odvolání“, napsala v angličtině následující větu:

„Rozhodnutí by mělo být zrušeno v plném rozsahu a přihláška k zápisu by měla být přijata.“

18 Dne 18. ledna 2006 kancelář OHIM zaslala faxem zástupcům žalobkyně dva dokumenty: dvoustránkový dopis potvrzující přijetí odvolání a jednostránkové sdělení informující jí o nedostatku týkajícím se jazyka, ve kterém bylo odvolání podáno s ohledem na pravidlo 48 odst. 2 nařízení č. 2868/95. Tímto posledně uvedeným sdělením byla žalobkyně vyzvána, aby předložila překlad odvolání do jazyka řízení do jednoho měsíce ode dne předložení původního dokumentu, a to nejpozději do 6. února 2006 v souladu s pravidlem 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

19 Výpis z potvrzení o přenosu faxů předložený OHIM uvádí „OK“, pokud jde o přenos obou dokumentů zaslaných zástupcům žalobkyně v tento den.

20 Dne 14. března 2006 předložila žalobkyně odůvodnění svého odvolání vyhotovené v němčině.

21 Dne 22. března 2006 jeden z pracovníků OHIM telefonicky kontaktoval jednoho ze zástupců žalobkyně a informoval jej o nedostatku týkajícím se jazyka odvolání a o sdělení, které OHIM v tomto ohledu zaslal dne 18. ledna 2006. Zástupce žalobkyně oznámil, že toto sdělení neobdržel.

22 Dopisem ze dne 7. dubna 2006, který byl OHIM zaslán faxem, zástupce žalobkyně uvedl, když odkázal na dřívější telefonickou konverzaci s pracovníkem OHIM, že obdržel pouze jediný dopis OHIM dne 18. ledna 2006, a sice dopis potvrzující přijetí odvolání. Na podporu tohoto tvrzení předložil výňatek z elektronického výpisu obsahujícího seznam faxů, které obdržel dne 18. ledna 2006. Požádal rovněž o to, aby mu byla znovu zaslána kopie dopisu ze dne 18. ledna 2006 týkajícího se nedostatku souvisejícího s jazykem odvolání.

23 Jiným dopisem ze dne 7. dubna 2006 zástupce žalobkyně zaslal OHIM nové odvolání, tentokrát celé vyhotovené v němčině, přičemž požádal o pokračování v řízení na základě článku 78a nařízení č. 40/94 a dal svolení k tomu, aby z jeho běžného účtu u OHIM byla odepsána částka poplatku, který je třeba zaplatit.

24 Dne 23. května 2006 zástupce žalobkyně podal žádost o navrácení do původního stavu na základě článku 78 nařízení č. 40/94 a dal svolení k tomu, aby z jeho běžného účtu u OHIM byla odepsána částka poplatku, který je třeba zaplatit. Uvedl, že dal pokyny sekretářce, aby německá verze odvolání byla zaslána OHIM dne 6. ledna 2006, a že z nevysvětlitelných důvodů, aniž by z toho vyplývalo nesplnění jeho povinnosti dohledu, byla druhá strana formuláře odvolání zaslána v angličtině. Upřesnil rovněž, že tato zkušená sekretářka, jejíž výkony předtím nebyly zpochybněny, měla v té době vážné rodinné problémy, o čemž její zaměstnavatelé nevěděli.

25 Rozhodnutím ze dne 2. června 2006 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odmítl první odvolací senát OHIM odvolání jako nepřípustné na základě pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95 ve spojení s pravidlem 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 téhož nařízení. Měl rovněž za to, že žádost o pokračování v řízení podaná na základě článku 78a nařízení č. 40/94 a žádost o navrácení do původního stavu podaná na základě článku 78 téhož nařízení „se nepovažují za podané“ vzhledem k tomu, že platba poplatků, které měly být zaplaceny, nebyla povolena včas.

Návrhová žádání účastníků řízení

26 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

27 OHIM navrhuje, aby Soud:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

28 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soud:

– potvrdil napadené rozhodnutí;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

29 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody, vycházející zaprvé z porušení článku 59 nařízení č. 40/94, pravidla 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2, pravidla 49 odst. 1 a pravidla 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95, zadruhé z porušení článku 78a nařízení č. 40/94, zatřetí z porušení článku 78 téhož nařízení a začtvrté z porušení zásady proporcionality.

30 Vzhledem k tomu, že se čtvrtý žalobní důvod týká přípustnosti odvolání před odvolacím senátem, podobně jako první žalobní důvod, je třeba jej přezkoumat jako druhý v pořadí po přezkumu prvního žalobního důvodu. Vzhledem k tomu, že se druhý žalobní důvod týká přípustnosti žádosti o pokračování v řízení a že se třetí žalobní důvod týká podání žádosti o navrácení do původního stavu ve stanovené lhůtě, budou přezkoumány jako třetí a čtvrtý v pořadí.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 59 nařízení č. 40/94, pravidla 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2, pravidla 49 odst. 1 a pravidla 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95

Argumenty účastníků řízení

31 Žalobkyně tvrdí, že odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení podala v souladu s ustanoveními článku 59 nařízení č. 40/94 řádně ve stanovených lhůtách a že pouze

uvedení rozsahu odvolání bylo vyhotoveno v jazyce přihlášky namísto jazyka řízení. Žalobkyně od OHIM neobdržela žádné písemné sdělení, kterým by byla informována o nedostatku týkajícím se jazyka, ve kterém bylo odvolání podáno.

32 Uvádí, že jednak potvrzení o přenosu faxů ze dne 18. ledna 2006 předložená OHIM, obsahující údaj „OK“, pokud jde o přenos sdělení týkajícího se nedostatku ohledně jazyka odvolání, umožňuje pouze předpokládat jeho přijetí. V souladu s judikaturou a směrnicemi OHIM týkajícími se před ním probíhajících řízení může být taková domněnka vyvrácena, jestliže ten, jemuž je sdělení OHIM určeno, prokáže, že jej neobdržel. V projednávaném případě žalobkyně tuto domněnku vyvrátila tím, že předložila zprávu o přijetí faxů ze dne 18. ledna 2006, která prokazuje, že obdržela pouze jediné dvoustránkové sdělení OHIM, které odpovídá potvrzení o přijetí odvolání. Sdělení týkající se nedostatku ohledně jazyka odvolání tedy musí být považováno za neexistující.

33 Uvádí, že kromě toho je ustálenou praxí OHIM na nedostatky týkající se jazyka, ve kterém bylo odvolání podáno, uplatňovat čl. 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95, což znamená možnost předložit překlad původního dokumentu do jazyka řízení do jednoho měsíce ode dne jeho předložení. Ustálená praxe OHIM spočívá rovněž v tom, že jsou navrhovatelé prostřednictvím sdělení výslovně informováni o nedostatcích týkajících se jazyka řízení a o lhůtě pro odstranění těchto nedostatků stanovené v pravidlu 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

34 Na základě zásady rovného zacházení je třeba, aby se žalobkyně mohla spolehnout na uplatnění této ustálené správní praxe, která OHIM zavazuje, a to tím spíše, že v projednávané věci již bylo odvolání podáno a bylo snadné jí znovu řádně informovat o předmětném nedostatku před uplynutím stanovené lhůty. Zástupci žalobkyně o to neúspěšně žádali při několika telefonických rozhovorech. V případě takové změny ustálené správní praxe, která je v rozporu se zásadou rovného zacházení, musí být nové

podání odvolání dne 7. dubna 2006, tentokrát vyhotovené v němčině, považováno za podání, které platně odstranilo nedostatek týkající se jazyka odvolání.

35 OHIM uvádí, že z pravidla 48 odst. 2, pravidla 49 a pravidla 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95 vyplývá, že odvolání, které bylo jako v projednávaném případě podáno v jiném jazyce, než je jazyk řízení, aniž by ve stanovené lhůtě byl předložen jeho překlad, musí být zamítnuto jako nepřípustné. Dokument předložený žalobkyní není dostatečným důkazem toho, že nedošlo k přijetí faxu zaslaného OHIM, kterým ji informoval o nedostatku týkajícím se jazyka odvolání.

36 Vedlejší účastnice má za to, že vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno v jiném jazyce, než je jazyk řízení, čímž bylo porušeno pravidlo 48 odst. 2 nařízení č. 2868/95, bylo odvolání správně zamítnuto na základě pravidla 49 odst. 1 téhož nařízení. Praxe odvolacího senátu spočívající v tom, že se účastníkům řízení oznámí formální nedostatky jejich podání, nepředstavuje povinnost, a na stanovené lhůty tedy nemá žádný vliv. Prodloužení těchto lhůt by mohlo způsobit nerovné zacházení.

Závěry Soudu

37 Z pravidla 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 nařízení č. 2868/95 vyplývá, že odvolání musí obsahovat údaj o rozsahu, v jakém se žádá o změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí, a že toto odvolání musí být podáno v jazyce řízení, ve kterém bylo toto rozhodnutí vydáno.

38 Na základě pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95 nevyhovuje-li odvolání zejména pravidlu 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 téhož nařízení, zamítne je odvolací senát jako nepřípustné, pokud nejsou tyto nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty stanovené v článku 59 nařízení č. 40/94, a sice lhůty dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí.

39 Podle pravidla 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95, nestanoví-li toto nařízení jinak, může každý účastník používat kterýkoli jiný jazyk OHIM, než je jazyk řízení, pokud tento účastník předloží překlad do tohoto jazyka do jednoho měsíce ode dne předložení původního dokumentu.

40 V projednávaném případě bylo napadené rozhodnutí námitkového oddělení žalobkyni doručeno prostřednictvím faxu dne 14. listopadu 2005. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno dne 6. ledna 2006, bylo podáno ve lhůtě dvou měsíců stanovené v článku 59 nařízení č. 40/94. Odvolání, které v souladu s pravidlem 48 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2868/95 obsahovalo údaj o rozsahu, v jakém se žádá o zrušení rozhodnutí námitkového oddělení, však nesplňuje podmínku uvedenou v pravidlu 48 odst. 2 nařízení č. 2868/95, neboť tento údaj byl uveden v angličtině, a nikoli v jazyce řízení, a sice němčině.

41 Podle pravidla 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95 bylo možné, aby byl překlad odvolání do jazyka řízení předložen do jednoho měsíce od jeho předložení, a sice nejpozději dne 6. února 2006. Takový překlad však OHIM došel až na základě nového odvolání vyhotoveného v němčině, podaného dne 7. dubna 2006, tedy více než dva měsíce po uplynutí stanovené lhůty.

42 Odvolací senát se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když odvolání zamítl jako nepřípustné na základě pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95 a pravidla 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 téhož nařízení.

43 Toto zjištění nevyvracejí argumenty žalobkyně týkající se toho, že OHIM údajně neoznámil nedostatek týkající se jazyka odvolání a údajného porušení zásady rovného zacházení. Z pravidla 49 odst. 1 nařízení č. 2868/95 totiž vyplývá, že přímým následkem nedodržení pravidla 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 téhož nařízení a bez předchozího oznámení je zamítnutí odvolání jako nepřípustné, a to případně po uplynutí lhůty stanovené v pravidlu 96 odst. 1 téhož nařízení. Z použitelných nařízení ani z judikatury nevyplývá, že OHIM je povinný upozorňovat případné odvolatele u odvolacího senátu na následky nedodržení formalit stanovených v těchto nařízeních [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 31. května 2005, Solo Italia v. OHIM – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Sb. rozh. s. II-1881, bod 59].

44 I kdyby skutečnost, že jsou odvolatelé informováni o formálních nedostatcích jejich podání, představovala obvyklou praxi OHIM, je to v projednávaném případě bezvýznamné. Tato praxe totiž nemůže změnit začátek běhu lhůty stanovené v pravidlu 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95 [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 17. září 2003, Classen Holding v. OHIM – International Paper (BECKETT EXPRESSION), T-71/02, Recueil, s. II-3181, bod 41]. Krom toho podle ustálené judikatury byla pravidla týkající se lhůt zavedena za účelem zajištění právní jistoty a zabránění jakékoli diskriminaci nebo svévolnému zacházení (viz usnesení Soudu ze dne 21. listopadu 2005, Tramarin v. Komise, T-426/04, Sb. rozh. s. II-4765, bod 60 a citovaná judikatura). Toto obecné zjištění se použije také na lhůty stanovené v nařízeních o ochranné známce Společenství. Odvolací senát tedy tím, že použil lhůtu stanovenou v pravidlu 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95, aniž by ji změnil, neporušil zásadu rovného zacházení.

45 Projednávaný žalobní důvod musí být tudíž zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

Argumenty účastníků řízení

46 Žalobkyně tvrdí, že zamítnutí jejího odvolání odvolacím senátem jako nepřípustné, třebaže bylo podáno ve stanovené lhůtě a řádně, s výjimkou jediné věty v angličtině, které jí zbavilo možnosti pokračovat v řízení a bránit svou přihlášku k zápisu, porušuje zásadu proporcionality.

47 Zaprvé, když se zváží jednak zájem vedlejší účastnice na snadném pochopení odvolání a na kontinuitě jazyka řízení, a jednak zájem žalobkyně na obraně své přihlášky, je přehnané odvolání zamítnout pouze proto, že nebyl dodržen formální požadavek týkající se podání odvolání v jazyce řízení.

48 Zadruhé, odvolací senát sám předtím uznal, že jazykový režim stanovený v nařízeních č. 40/94 a č. 2868/95 není jasný. Je zbytečně striktní a formalistické takový režim uplatňovat na odvolání, u něhož jen málo podstatných prvků vyžaduje překlad. Údaje, které je třeba poskytnout ve formuláři pro odvolání, jsou totiž minimální, včetně údaje týkajícího se rozsahu odvolání, který je v aktuální verzi formuláře obsažen v pouhé kolonce k zaškrtnutí.

49 Zatřetí, výběr jazyka řízení je omezen na jazyky, jejichž znalost je ve Společenství nejrozšířenější, právě proto, aby se zabránilo tomu, že jazyk řízení bude pro jednoho z účastníků řízení zcela neznámý. V projednávaném případě vedlejší účastnice byla schopna pochopit obsah odvolání, včetně údaje týkajícího se rozsahu odvolání vyhotoveného v angličtině vzhledem k tomu, že přihláška k zápisu, proti níž podala námitky, byla rovněž vyhotovena v angličtině. O tom, že tato účastnice řízení angličtině rozumí, není žádných pochyb, tím spíše, že jde o farmaceutický podnik, a nikoli o jednotlivce.

50 OHIM, který zdůrazňuje, že odvolacímu senátu nepřísluší, aby přezkoumával přiměřenost pravidel, která stanoví zamítnutí odvolání podaného v jiném jazyce, než je jazyk řízení, poukazuje na to, že samotná existence různých právní prostředků umožňujících odstranit formální vady či nedodržené lhůty posiluje přiměřenost takové právní úpravy. Vzhledem k tomu, že žalobkyně tyto právní prostředky, které měla k dispozici, nevyužila, a s ohledem na opakovaná nedodržení lhůt, která vyvolávají pochybnosti o řádné péči jejích zástupců, není důvodné zpochybňovat přiměřenost předmětných právních základů.

51 Podle vedlejší účastnice není nepřiměřené vyžadovat, aby byla dodržována pravidla týkající se lhůt a jazyka řízení, jejichž použití nepodléhá vážení zájmů účastníků řízení. Krom toho, vzhledem k tomu, že žalobkyně měla možnost podat novou přihlášku, není zamítnutí jejího odvolání nespravedlivé.

Závěry Soudu

52 Odvolací senát tím, že zamítl odvolání jako nepřípustné, použil pravidlo 96 odst. 1, pravidlo 49 odst. 1 a pravidlo 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 nařízení č. 2868/95. Tato platná pravidla, která upravují přípustnost odvolání v projednávaném případě, odvolací senát musel použít. Odmítnutí uplatnit tato pravidla by porušilo zásadu domněnky legality, podle níž právní úprava Společenství zůstává v plném rozsahu účinná do té doby, než její protiprávnost určí příslušný soud [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 12. července 2001, Kik v. OHIM (Kik),T-120/99, Recueil, s. II-2235, bod 55].

53 Přísluší tedy Soudu, aby se vyjádřil k legalitě těchto pravidel s ohledem na zásadu proporcionality, neboť žalobkyně tím, že uvádí, že nepřípustnost jejího odvolání na základě těchto pravidel porušuje zásadu proporcionality, implicitně tvrdí, že tato pravidla porušují zásadu proporcionality.

54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že tato pravidla jsou součástí ustanovení, která upravují jazykový režim zavedený nařízením č. 40/94. Podle judikatury je přitom tento režim slučitelný se zásadou proporcionality (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 9. září 2003, Kik v. OHIM, C-361/01 P, Recueil, s. I-8283, body 92 až 94, a rozsudek Kik, bod 52 výše, body 62 a 63). Tato pravidla tak nemohou být považována za pravidla, která jsou v rozporu se zásadou proporcionality.

55 Krom toho porušení takových povinností, jako je dodržení lhůt pro podání odvolání, které jsou pro řádný chod systému Společenství zásadní, může právní úprava Společenství sankcionovat ztrátou práva, aniž by to bylo neslučitelné se zásadou proporcionality (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 6. března 2003, APOL v. Komise, T-61/00 a T-62/00, Recueil, s. II-635, body 96 a 98).

56 Z předcházejícího vyplývá, že rozhodnutí odvolacího senátu o zamítnutí odvolání jako nepřípustné podle pravidla 96 odst. 1, pravidla 49 odst. 1 a pravidla 48 odst. 1 písm. c) a odst. 2 nařízení č. 2868/95 nelze považovat za nepřiměřené. Projednávaný žalobní důvod musí být tudíž zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 78a nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

57 Žalobkyně tvrdí, že pravidlo 72 odst. 1 nařízení č. 2868/95 týkající se uplynutí lhůt musí být rovněž použito při určení začátku běhu lhůt, aby odvolatel nebyl znevýhodněn z důvodu komunikačního prostředku použitého k podání jeho odvolání. Toto pravidlo stanoví, že uplyne-li lhůta v den, kdy OHIM není otevřen pro přijímání dokumentů nebo kdy není běžná pošta doručována v místě, kde má OHIM sídlo, prodlužuje se lhůta až do prvního dne po takových dnech, kdy je OHIM otevřen pro přijímání dokumentů a kdy je doručována běžná pošta. V projednávaném případě tedy lhůta jednoho měsíce stanovená v pravidlu 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95 nezačala běžet v pátek 6. ledna 2006, v den podání odvolání, jelikož tento den byl svátkem v souladu se seznamem dní, kdy byl OHIM v roce 2006 uzavřen. Mělo se mít za to, že odvolání bylo podáno v pondělí 9. ledna 2006. Z toho vyplývá, že lhůta jednoho měsíce pro předložení překladu odvolání do jazyka řízení uplynula dne 9. února 2006, a nikoli dne 6. února 2006, jak tvrdí OHIM.

58 Žádost o pokračování v řízení, podaná dne 7. dubna 2006 s překladem odvolání do němčiny a s příkazem k úhradě poplatku za pokračování v řízení tak byla podána v souladu s článkem 78a nařízení č. 40/94. V důsledku toho OHIM tím, že této žádosti nevyhověl, porušil článek 78a nařízení č. 40/94.

59 OHIM a vedlejší účastnice popírají argumenty žalobkyně a tvrdí, že vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno v angličtině dne 6. ledna 2006, lhůta stanovená v pravidlu 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95 uplynula dne 6. února 2006 a lhůta pro podání žádosti o pokračování v řízení stanovená v článku 78a nařízení č. 40/94 uplynula dne 6. dubna 2006. Žádost o pokračování v řízení, podaná dne 7. dubna 2006, tedy byla podána jeden den po uplynutí stanovené lhůty.

Závěry Soudu

60 Svým žalobním důvodem týkajícím se přípustnosti žádosti o pokračování v řízení žalobkyně v podstatě odvolacímu senátu vytýká, že této žádosti nevyhověl, neboť ji považoval za nepodanou.

61 Podle článku 78a nařízení č. 40/94 účastníkovi řízení před OHIM, který nedodržel lhůtu, může být na žádost umožněno pokračovat v řízení za předpokladu, že v době podání žádosti byl zmeškaný úkon proveden. Žádost o pokračování v řízení je přípustná pouze tehdy, pokud je podána do dvou měsíců po uplynutí nedodržené lhůty, a nepovažuje se za podanou, dokud není zaplacen poplatek za pokračování v řízení.

62 Pravidlo 96 odst. 1 nařízení č. 2868/95 stanoví, že lhůta jednoho měsíce pro předložení překladu původního dokumentu vyhotoveného v jiném jazyce do jazyka řízení začne běžet ode dne předložení tohoto původního dokumentu. Podle pravidla 70 odst. 4 nařízení č. 2868/95, je-li lhůta vyjádřena jako jeden měsíc nebo určitý počet měsíců, uplyne v příslušném následujícím měsíci dnem, který se číslem shoduje se dnem, kdy tato skutečnost nastala.

63 V projednávaném případě je nesporné, že odvolání v anglickém znění bylo podáno prostřednictvím faxu zaslaného OHIM dne 6. ledna 2006. Odvolací senát měl tedy správně za to, že lhůta jednoho měsíce k předložení překladu odvolání do jazyka řízení uplynula dne 6. února 2006.

64 Vzhledem k tomu, že nedodržená lhůta uplynula dne 6. února 2006, žádost o pokračování v řízení měla být podána a k povolení platby poplatku, který měl být uhrazen, tak mělo dojít nejpozději dne 6. dubna 2006. Žádost o pokračování v řízení a překlad odvolání do jazyka řízení však byly předloženy a k povolení platby poplatku, který měl být uhrazen, došlo až 7. dubna 2006.

65 Odvolací senát se tedy tím, že měl za to, že žádost o pokračování v řízení podána nebyla, nedopustil nesprávného právního posouzení.

66 Toto zjištění není vyvráceno argumentem žalobkyně, že datum, od něhož začala běžet lhůta jednoho měsíce, bylo 9. ledna 2006 namísto 6. ledna 2006, data, kdy byl obdržen fax s odvoláním. Tento argument je založen na pravidlech týkajících se uplynutí lhůty ve zvláštních případech, která se v projednávaném případě nepoužijí. Musí být totiž použito pravidlo 70 odst. 2 nařízení č. 2868/95, které se týká začátku běhu lhůt v případě doručení. Toto pravidlo stanoví, že rozhodnou skutečností, která založí běh lhůty, je přijetí doručovaného dokumentu. Krom toho pravidlo 79 nařízení č. 2868/95 stanoví, že všechna sdělení určená OHIM mohou být podána prostřednictvím faxu a odkazuje na pravidlo 80 téhož nařízení, jehož referenčním datem je datum přijetí faxu. Jde-li tedy

o podání sdělení určeného OHIM prostřednictvím faxu, rozhodnou skutečností, od níž začne lhůta běžet, je přijetí tohoto faxu OHIM, nezávisle na tom, zda datum přijetí odpovídá svátku.

67 Z předcházejícího vyplývá, že projednávaný žalobní důvod musí být zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 78 nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

68 Žalobkyně tvrdí, že sdělení nedostatku týkajícího se jazyka odvolání může být učiněno platně pouze písemně, přičemž datum neformálního sdělení při telefonickém rozhovoru nemůže být považováno za datum pominutí příčiny zmeškání, od něhož běží lhůta pro podání žádosti o navrácení do původního stavu. Vzhledem k tomu, že nedostatek týkající se jazyka odvolání nebyl žalobkyni sdělen písemně, k pominutí příčiny zmeškání nikdy nedošlo a žádost o navrácení do původního stavu nelze považovat za opožděnou.

69 OHIM a vedlejší účastnice tvrdí, že k pominutí příčiny zmeškání v projednávaném případě došlo nejpozději dne 22. března 2006, kdy byl jeden ze zástupců žalobkyně telefonicky informován o nedostatku týkajícím se jazyka odvolání. Lhůta dvou měsíců stanovená v čl. 78 odst. 2 nařízení č. 40/94 uplynula nejpozději dne 22. května 2006.

Žádost o navrácení do původního stavu tak byla podána s jednodenním zpožděním dne 23. května 2006. Odvolací senát měl tedy právem za to, že žádost o navrácení do původního stavu podána nebyla.

Závěry Soudu

70 Podle čl. 78 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 se žádost o navrácení do původního stavu podává písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání, která způsobila nedodržení lhůty, pokud zmeškání lhůty mělo za následek přímo ztrátu práva nebo opravného prostředku. Žádost musí být odůvodněna a musí v ní být uvedeny skutečnosti, o které se opírá, a považuje se za podanou až po zaplacení poplatku za navrácení práv.

71 V projednávaném případě příčina zmeškání, která způsobila nedodržení lhůty pro podání odvolání v jazyce řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, které bylo předmětem odvolání, jak žalobkyně tvrdí ve své žádosti o navrácení do původního stavu, spočívá v tom, že její zástupci nevěděli o tom, že odvolání bylo dne 6. ledna 2006 zasláno OHIM v jeho anglickém znění. Žádost o navrácení do původního stavu byla podána dne 23. května 2006.

72 Dne 22. března 2006 byl při telefonickém rozhovoru mezi pracovníkem OHIM a jedním ze zástupců žalobkyně tento zástupce informován o nedostatku týkajícím se jazyka odvolání, jak uvádí OHIM v interní zprávě ze dne 24. března 2006 a žalobkyně ve své žádosti.

73 Na jednání žalobkyně uvedla, že má pochybnosti o tom, že tento rozhovor může představovat pominutí příčiny zmeškání, a tvrdila, že k tomuto pominutí příčiny zmeškání došlo spíše dne 27. dubna 2006 při telefonickém rozhovoru mezi zpravodajem odvolacího senátu a jedním ze zástupců žalobkyně.

74 Toto tvrzení, i kdyby bylo přípustné, nelze přijmout.

75 Ze shodujících se tvrzení OHIM a žalobkyně popsaných výše, která se týkají telefonického rozhovoru ze dne 22. března 2006, totiž vyplývá, že žalobkyně byla během tohoto rozhovoru informována o nedostatku týkajícím se jazyka odvolání. Navíc ze správního spisu vyplývá, že první ze dvou dopisů zaslaných jedním ze zástupců žalobkyně pracovníkovi OHIM dne 7. dubna 2006 odkazuje na jejich telefonický rozhovor a na skutečnost, že se tento telefonický rozhovor týkal sdělení OHIM ze dne 18. ledna 2006, které žalobkyně neobdržela. Vzhledem k tomu, že se toto jednostránkové sdělení týkalo výlučně nedostatku týkajícího se jazyka odvolání, je rozumné z toho vyvodit, že předmětný nedostatek byl během tohoto telefonického rozhovoru zmíněn. Krom toho druhý dopis ze dne 7. dubna 2006, zaslaný bezprostředně po prvním dopise, uvádí, že je vzhledem k nedostatku týkajícímu se jazyka odvolání zmíněnému OHIM z důvodu obezřetnosti zasláno nové odvolání vyhotovené v němčině.

76 Z toho vyplývá, že odvolací senát mohl mít legitimně za to, že k pominutí příčiny zmeškání lhůty, jakou uvádí žalobkyně, došlo nejpozději dne 22. března 2006, a že tedy lhůta dvou měsíců stanovená v článku 78 nařízení č. 40/94 uplynula nejpozději dne 22. května 2006.

77 Toto zjištění nemůže být vyvráceno argumentem žalobkyně, podle kterého lhůta stanovená v článku 78 nařízení č. 40/94 začne běžet až od okamžiku, kdy OHIM oznámí písemně nedostatek týkající se jazyka odvolání. V článku 78 nařízení č. 40/94 totiž takové písemné sdělení není stanoveno. Krom toho z judikatury vyplývá, že OHIM nemusí dotyčného účastníka řízení informovat o vadách řízení, a že tedy takové sdělení ze strany OHIM nemůže mít dopad na začátek běhu lhůty stanovené pro podání žádosti o navrácení do původního stavu (rozsudek BECKETT EXPRESSION, bod 44 výše, bod 41).

78 Vzhledem k tomu, že k povolení platby poplatku, který bylo třeba uhradit, došlo až dne 23. května 2006, se tedy odvolací senát nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že žádost o navrácení do původního stavu podána nebyla.

79 V každém případě podle čl. 78 odst. 1 nařízení č. 40/94 navrácení do původního stavu také podléhá podmínce, že byla prokazatelně zachována péče vyžadovaná okolnostmi. I za předpokladu, že pochybení při zaslání odvolání, kterého se dopustila sekretářka a o němž zástupci žalobkyně nevěděli, představuje příčinu zmeškání lhůty ve smyslu čl. 78 odst. 1 nařízení č. 40/94, jak uvedla žalobkyně, byla žalobkyně povinna před odvolacím senátem prokázat, že prokazatelně zachovala péči vyžadovanou okolnostmi. Žádný důkaz však žalobkyně v tomto ohledu nepředložila. Odvolací senát se tak nedopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že žalobkyně prokazatelně zachovala péči vyžadovanou okolnostmi.

80 Z toho vyplývá, že projednávaný žalobní důvod musí být zamítnut, a že tudíž žaloba musí být zamítnuta v plném rozsahu.

K nákladům řízení

81 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice řízení požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (první senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 17 září 2008.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

E. Coulon V. Tiili